

الركن الثاني : في أفعال الصلاة

بخش دوم: افعال نماز

وهي: واجبة ومندوبة، فالواجبات ثمانية:

افعال نماز دو بخش دارد: واجب و مستحب،⁽¹⁾ و واجباتش هشت چیز است:

الأول: النية

اول: نیت

وهي ركن في الصلاة، ولو أخل بها عامداً أو ناسياً لم تنعقد صلاته. وحقيقتها: استحضار صفة الصلاة في الذهن، والقصد بها إلى أمور أربعة: الوجوب أو الندب، والقربة، والتعيين، وكونها أداء وقضاء، ولا عبرة باللفظ. ووقتها: عند أول جزء من التكبير. ويجب استمرار حكمها إلى آخر الصلاة، وهو أن لا ينقض النية الأولى. ولو نوى الخروج من الصلاة لم تبطل، وكذا لو نوى أن يفعل ما ينافيها، فإن فعله بطلت. وكذا لو نوى بشئ من أفعال الصلاة الرياء، أو غير الصلاة. ويجوز نقل النية في موارد: كنقل الظهر يوم الجمعة إلى النافلة لمن نسي قراءة الجمعة وقرأ غيرها، وكنقل الفريضة الحاضرة إلى سابقة عليها مع سعة الوقت.

نیت در نماز از ارکان⁽²⁾ است؛ و اگر نمازگزار عمدأ و یا سهواً، در نیت خللی ایجاد کند نماز آغاز نمی شود. حقیقت و اصل نیت این است که در ذهنش بداند که چه نمازی میخواند، یعنی در ذهنش این موارد مشخص باشد: واجب یا مستحب بودن نماز، قصد قربت، و تعیین نمازی که میخواند، و ادا و قضا بودن آن، و نیازی نیست به زبان آورده شود.

وقت نیت در هنگام انجام اولین جزء از تکبیرة الاحرام است و واجب است که تا آخر نماز نیت ادامه یابد، به این صورت که نیت اول نماز از بین نرود.

1- واجبات نماز عبارتند از: نیت، تکبیرة الاحرام، قیام، رکوع، سجود، تشهد و سلام؛ و مستحبات نماز عبارتند از: دعا، قنوت، تعقیبات و... (احکام الشریعه بین

السائل و المجیب جزء دوم، صلاة: ص 52)

2- رکن در نماز، افعالی هستند که چه عمدأ و چه سهواً و یا از روی فراموشی، کم یا زیاد شوند، نماز باطل است؛ و ارکان نماز پنج تا هستند: نیت، تکبیرة الاحرام، قیام،

رکوع و دو سجده. (احکام الشریعه بین السائل و المجیب جزء دوم، صلاة: ص 52)

اگر نیت کند از نماز خارج شود نمازش باطل نمی‌شود؛ همین‌طور اگر بخواهد (نیت کند) کاری که نماز را باطل می‌کند انجام دهد نیز نمازش باطل نمی‌شود، مگر اینکه آن عمل را انجام دهد که در آن صورت نمازش باطل می‌گردد. همچنین اگر قصدش از افعال نماز یا کاری غیر از نماز باشد، نمازش باطل می‌گردد.

تغییر دادن نیت نماز در مواردی جایز است: تغییر نیت نماز ظهر جمعه به نماز نافله، برای کسی که یادش برود سوره جمعه را بخواند و سوره دیگری خوانده باشد، و مانند تغییر نیت نماز واجب کنونی بر نماز قضای قبلی، درحالی که وقت برای خواندن نماز کنونی باقی باشد.